číslo: **3/2013** ročník: V.

LESNIANSKE NOVINY

nepredajné štvrťročné periodikum

noviny o nás...pre nás...

24. 10. 2013

Október – mesiac úcty k starším

Vidíte dievča alebo babičku?

BÁSEŇ JEDNEJ BABIČKY

Tuto báseň napísala žena, ktorá zomrela na oddelení pre dlhodobo chorých v jednej nemocnici v Škótsku. Personál nemocnice ju našiel medzi jej vecami, a tak sa im páčila, že si ju odpísali a báseň putovala po celej nemocnici a ďalej...

Mladé dievča je stále vo mne
Počujte, sestra, keď na mňa hľadíte,
povedzte, koho to pred sebou vidíte.

Ách, áno, je to len biedna starena
s čudnými očami a napoly šialená.

Odpoveď nedá vám, jedlo jej padá,
nevníma, keď sa od nej niečo žiada.

O svete nevie, len s ňou je práca
papuče a pančuchy len stále stráca.

Niekedy svojhlavá, vie sa aj dobre zachovať
už však potrebuje kŕmiť a prebaľovať.

Toto vy vidíte?? Toto si myslíte??
Sestrička, veď o mne vôbec nič netušíte.

Budem vám rozprávať, kým všetkým som bývala,
kým som sa bezmocná až sem k vám dostala.

Miláčikom rodičov, dievčatkom malým,
Aj šestnásťročnou slečnou so srdcom zamilovaným.

S bratmi a sestrami sládol život ako med
na ústach žiaril mi srdečný smiech.

V dvadsiatke nevestou s hruďou bijúcou,
čo sľubovala za bielou kyticou.

A keď som mala rôčkov niečo cez dvadsať,
priala si šťastný domov a s deťmi sa hrať.

Potom prišla tridsiatka a putá lásky detí
keď rástli, mohli sme hľadať len po pamäti.

A je mi štyridsať, syn môj odchádza,
iba môj verný muž stále ma sprevádza.

Päťdesiatka prišla a s ňou ďalší malí,
čo sa na mojich kolenách ako prví hrali.

Prišla však doba zlá, vzala mi manžela,
bojím sa budúcnosti,
hoc každý mi len dobré želá.

Život ide ďalej a moje deti majú vrásky
a ja len spomínam na všetky dni lásky.

Príroda krutá je a hoc život veľa znamená,
bláznov z nás urobí na staré kolená.

Telo mi neslúži,
s pôvabom je amen, kde srdce bilo mi, dnes cítim už len kameň.

Však vo vnútri skazy tej, mladučké dievča žije, srdce jej, hoc ťažko, vo vnútri stále bije.

Spomína na radosť, na žiaľ, čo prežíva,
veď stále miluje a stále je živá.

Málo prešlo tých rokov a sneh zase hynie,
zmierila som sa s tým, že všetko raz pominie.

Otvorte oči sestrička, teraz, keď všetko toto viete. Neuvidíte zoschnutú starenku,
teraz už – MŇA uvidíte!

Práve takto, takýmito očami by sme sa mali pozerať na všetkých starších: Tento pohľad, by nám mohol oživiť pomaličky sa vytrácajúcu úctu vôči nim. Veď raz každý jeden z nás (teraz mladý) príde na kraj tejto cesty...

Zdroj: internet
Preklad z čes.jazyka jr

NOVÁ TVÁR SEDMOKRÁSKY

Takmer dvojmesačné prázdniny umožnili detskému centru Sedmokráska priestor rekonštruovať a obnovou zmeniť celkový jeho výzor. Nové plastové okná nielen skrášlili tento priestor, ale zároveň zabezpečili bezpečnosť pre malé aj väčšie deti. Momentálnou najväčšou radosťou je obrovská skriňa, kde sme si mohli umiestniť všetky hračky, pomôcky na tvorivé dielne a náradie, ktoré potrebujeme k cvičeniu. Určite sa pýtate, odkiaľ boli peniaze na túto skriňu. Jedna veľmi ochotná mamička Mirka Vrábľová, navštevujúca pravidelne so svojim synom Sedmokrásku, podala so svojim manželom projekt vo firme. Johnson Controls Electronics. A tento projekt mal úspech. Na základe získaných peňazí bolo možné uskutočniť náš sen. V mene všetkých mamičiek a malých ratolestí by som sa chcela veľmi pekne poďakovať manželom Vrábľovcom a všetkým, ktorí pomohli pri skladaní skrine. Ešte jedno veľké vďaka patrí pánovi majstrovi, ktorý ju vyrobil. Sme všetci radi, že Sedmokráska dostala novú tvár. Zároveň by som chcela pozvať všetky mamičky, aby nás s deťmi navštívili, kedykoľvek budú mať v utorok a štvrtok od 9:00 – 12:00 hod. čas a chuť.

Katarína Katrenčíková

Zmena cien za prenájom Kultúrneho domu

Zrejme s prevedenou rekonštrukciou kuchyne, na ktorej sa obec podieľala s 5 % nákladov, súvisí zvýšenie cien za prenájom kultúrneho domu. Aj napriek tomu, že poplatky za prenájom v zmysle zákona o Obecnom zriadení má v kompetencii schvaľovať Obecné zastupiteľstvo, sa začiatkom augusta, bez schválenia OZ poplatky navýšili. Podľa organizačnej schémy obce správa kultúrneho domu patrí pod prednostu OcÚ. Požiadali sme teda pána Dominika Murína o vysvetlenie, prečo sa poplatky navýšili. Potvrdil nám, že má na starosti KD, avšak o cenách za prenájom nerozhoduje.

Aktuálny cenník poplatkov, ktorý má údajne platiť od 10. 08. 2013.
Prenájom KD:

- Predaj tovaru 166,00 €
- Disco/zábava 400,00 €
- Oslavy 80,00 €
- Kar 15,00 €
- Svadba 100,00 € + 20 € zdobenie a používanie za každý začatý deň
- Kuchyňa 60,00 € (s použitím umývačky riadu a konvektomatu)
  30,00 € (bez použitia umývačky riadu a konvektomatu)
- Pečenie 30,00 €
- Riad 20,00 €
- Obrusy 0,84 €/ks
- Návleky 1,30 €/ks
- Elektrika 0,30 €/kW

Problém s úhradou za sadzbu a tlač Lesnianskych novín

Hoci financovanie Lesnianskych novín v tlačenej podobe jednomyseľne schválili poslanci OZ, vyskytol sa problém s úhradou. Aj napriek platnému uzneseniu OZ o preplácaní každého vydania a schválenými prostriedkami v rozpočte obce za posledné tri vydania nám z vedenia obce bola vrátená faktúra, vždy s rôznym odôvodnením a konštatovaním, že noviny obec nepreplatí. V prípade ďalšieho neplatenia hrozí pozastavenie vydávania týchto našich novín, ktoré sa aspoň štvrťročne snažia priniesť informácie z diania obce do každej domácnosti. Veríme, že sa tento problém vyrieši a noviny budete nachádzať aj naďalej vo svojich poštových stránkach.

Redakcia LN

Noviny na internete

Lesnianske noviny si môžete prečítať aj v elektronickej podobe na webovej stránke Občianskeho združenia BESKYD. Podobne aktuálnejšie príspevky môžete nájsť aj v Lesnianskych novinách na sociálnej sieti FACEBOOK.

Súťaž mladých hasičov v Lesnej

V sobotu 14. septembra 2013 sa v Oravskej Lesnej stretlo 16 družstiev mladých hasičov tzv. „Plameňákov“ zo všetkých troch oravských okresov. Naši hasiči sa v tejto súťaži umiestnili na peknom 4. mieste, čo je oproti vlaňajšej súťaži postup o 3 miesta nahor. Túto okresnú súťaž spestrili aj 3 družstvá dievčat, ktoré sú za rovnakých podmienok rovnocennými partnermi chlapcov. Súťaž oficiálne otvoril riaditeľ územného výboru dobrovoľnej požiarnej ochrany pán Sršeň. Ako nám prezradil predseda Dobrovoľného hasičského zboru, takáto súťaž „Plameňákov“ sa v Oravskej Lesnej konala po prvýkrát v histórii, a to pri príležitosti 80. výročia DHZ. Všetky ceny do súťaže venovala obec. „Zdalo sa, že v ten deň bude nebo „hasiť“ spolu s nami, ale nakoniec nám počasie vydržalo bez dažďa“, dodal predseda DHZ pán Rudolf Brisuda, ktorý je s umiestnením mladých hasičov spokojný. Aj napriek umiestneniu tesne za stupňom víťazov mladí Plameňáci neodišli naprázdno, ako osobitnú odmenu si odniesli pohár starostky obce Oravská Lesná.

Jozef Rošťák

Vyhodnotenie fotosúťaže „Z hubačky“

Súťaž vyhlásená prostredníctvom internetových Lesnianskych novín o najkrajšiu fotografiu z „hubačky“ bola ukončená s koncom septembra. Zo zaslaných fotografií na mail LN, porota vybrala tri najlepšie fotografie, ktoré LN noviny odmenia knižnou odmenou.

ZŠ s MŠ má novú kotolňu

Ešte pred posledným zvonením na konci školského roka sa začala rozsiahla rekonštrukcia kotolne v základnej škole. S väčšou efektivitou vykurovania sa počas prázdnin súčasne začalo aj s výmenou radiátorov v škole aj v škôlke. Pece na uhlie, ktoré nemálo znečisťovali životné prostredie, nahradili kotly na pelety, ktoré by viac mali šetriť hlavne naše životné prostredie. Snáď okrem kuričov, ktorým plnoautomatizovaná kotolňa vzala prácu, sa z tejto výmeny teší celá škola a škôlka.

Lesňan(ka) v sedemmíľových čižmách – Francúzsko

Dobrovoľne v La Salette (menej je niekedy viac)

V predchádzajúcom čísle mala rubrika „Lesňan v sedemmíľových čižmách“ svoju premiéru a radi by sme v nej i naďalej pokračovali. Môžeme takto preskúmať dovolenkové či turistické chodníčky našich spoluobčanov, obohatiť a inšpirovať sa novými skúsenosťami a zážitkami, alebo si len rozšíriť obzor svojich doterajších vedomostí. Je to však tiež spôsob ako sa lepšie vzájomne spoznať a dozvedieť o ľuďoch z nášho okolia. Budeme radi ak do tejto rubriky v budúcnosti prispejete aj vy svojimi cudzokrajnými zážitkami.

Po minulom čísle, v ktorom sme sa v rozhovore s Jozefom Pojezdalom vybrali do ďalekej a neprebádanej Číny, by som dnes chcela predstaviť kraj o niečo bližší a na prvý pohľad tradičnejší. Vycestovať do ktorejkoľvek európskej krajiny je v dnešnej dobe už celkom jednoduchá vec. Zväčša tak robíme kvôli práci, štúdiu, nákupom, alebo spomínanému oddychu. Francúzsko, krajina vína a syrov, je aj pre mnohých Lesňanov krajinou, ktorú navštevujú najmä za účelom zárobku. Krajinou spomedzi iných ničím nevýraznou. Pre mňa sa však na toto leto už po tretí krát stala novým domovom - miestom netradičných priateľstiev, zmesou kultúr, národností a najmä neopakovateľných zážitkov. Prečo netradičných? Lebo tráviť leto s deväťnástimi národnosťami pod jednou strechou súčasne predsa nie je až tak tradičné. Najmä, keď nás všetkých spájala ďalšia netradičnosť – dobrovoľníctvo. La Salette je pútnické miesto vo francúzskych Alpách (1800 m.n.m.), kde sa 19. septembra 1846 zjavila Panna Mária dvom pastierikom Maximinovi a Mélanie. Po piatich rokoch skúmania faktov biskup Grenoble, Philibert de Bruillard, zodpovedný za farnosť La Salette Fallavaux potvrdil, že toto zjavenie nesie všetky prvky pravdivosti a veriaci majú oprávnený dôvod uznať ho za hodnoverné. 25. mája 1852 bol položený základný kameň chrámu na hore Zjavenia. Notre Dame de la Salette je dnes pojmom známym na celom svete. Je špecifickým pútnickým miestom, ktoré sa zachránilo pred svetským zmätkom a turistickým ruchom. Postupom času tu bol vybudovaný veľký ubytovací komplex, v ktorom môžu pútnici prespať, stravovať sa či vyhľadať inú formu oddychu v nádhernom a pokojnom prostredí. Prijímanie pútnikov má na starosti stály kolektív, ktorý je zložený z bratov a sestier Saletínov, ktorých rehole môžeme nájsť i na Slovensku. Okrem toho tu však prichádzajú dobrovoľníci a dobrovoľníčky z celého sveta, aby niekoľko týždňov (cca 6 hodín denne) slúžili blížnym v rôznych podobách. Na prvý pohľad to znie veľmi nezáživne - robiť zadarmo. Aj v tomto smere však platí, že menej je niekedy viac. A odrobený čas sa vám predsa len v konečnom dôsledku vráti v podobe stravy, preplatenej cesty a ubytovania. La Salette je i preto jedinečnou možnosťou stretnúť množstvo mladých ľudí z celého sveta, vyskúšať si komunikáciu v cudzích jazykoch, vo voľnom čase zažiť organizované výlety do okolitých miest a v neposlednom rade stráviť čas v krásnom prostredí francúzskych Álp, kde nebo splýva so zemou. Počas organizo-

vaných večierkov spoznať zvyky a kultúru iných krajín alebo dokonca predstaviť pred ostatnými tú svoju. Využiť svoj kúsok talentu a počas medzinárodných omší pre dobrovoľníkov byť členom zboru s ostatnými spevuchtivými, alebo si prakticky overiť či pravidlá stolného tenisu a biliardu sú rovnaké i na druhej strane sveta. Ísť si zaplávať do najbližšej dediny, a tak v 14 km vzdialenosti prekonať prevýšenie o 900 m.n.m. Možností je skutočne veľa, stačí sa len rozhodnúť čo so slobodou a voľným časom.

Niekedy si pri čítaní cestovateľských zážitkov iných ľudí v tichosti myslíme – „musí to byť krásne, ale ja si to v tejto dobe vlastne vôbec nemôžem dovoliť, lebo...“, a možno niekedy len stačí ponúknuť samého seba a ostatné sa už vyrieši samo. Každopádne, prajem veľa chuti do toho vášho spoznávania! A pamätajte, že i táto netradičná možnosť vycestovať tu stále je. A keby ste predsa len chceli vedieť viac – www.saletini.sk

Veronika Kvaková

Lesnianska cyklotúra

Turistika je spôsob, ako prežiť voľné chvíle v krásnej prírode, nadýchať sa čerstvého vzduchu a aspoň na chvíľu zabudnúť na svoje starosti.

Naša čarokrásna lesnianska príroda nám toto všetko ponúka.

V prvú prázdninovú nedeľu sme mali jedinečnú príležitosť zažiť tento balzam na dušu na vlastnej koži a vyskúšať si svoje cyklistické schopnosti na už tradičnej lesnianskej cyklotúre. Celá trasa viedla nádhernými zákutiami našej prírody, ktoré prišli obdivovať aj nadšenci z Čiech či neďalekých miest a obcí okresov ZA, NO, DK.

Krásne počasie, nádherná príroda, no proste ideálny čas na oddych prilákal až 100 účastníkov , ktorí sa zúčastnili už 8. ročníka cyklotúry, ktorá sa každoročne koná vďaka organizátorom turistického oddielu Parač a taktiež iným obetavým ľuďom a ich nezištnej pomoci, za čo im patrí srdečné poďakovanie. Počas celej trasy cyklistov sprevádzalo vozidlo, ktoré zabezpečovalo malé občerstvenie, ale tiež dozeralo na ich bezpečnosť. Samotných usporiadateľov najviac potešila účasť celých rodín. Medzi najmladších účastníkov patrili súrodenci Brišovci, a to Anežka, Františka a Michal.

Ako tradične,po ukončení cyklotúry všetkých zúčastnených čakalo občerstvenie v podobe chutných špecialít. Všetci sa iste vracali domov spokojní a s krásnymi zážitkami. Turistický oddiel Parač sa už dnes teší na vašu účasť na ďalších ročníkoch.

Anna Pojezdalová

Pozvánka na zimnú burzu oblečenia

KEDY: sobota 16. November 2013, 9:00 – 13:00

KDE: Kultúrny dom Oravská Lesná

Príďte nakupovať alebo predávať oblečenie - detské, dievčenské, dámske, pánske, a iné detské potreby za naozaj symbolické ceny.

-Prosíme všetkých, ktorí by chceli darovať oblečenie do burzy, aby nás kontaktovali najneskôr do 14. 11. 2013. Prijímame len veci zachovalé a čisté.
-Radi privítame aj nové predávajúce mamičky!
-Využite tiež možnosť ponúknuť na predaj detské potreby ako lyže, korčule, autosedačky, kočiare a iné.
Bližšie informácie a podmienky pre predávajúcich na tel. č. 0917 275 980.

Organizuje: Detské centrum Sedmokráska
Výťažok z burzy bude určený detskému centru Sedmokráska.

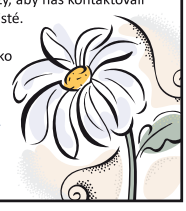

Krátky rozhovor s našim novým pánom farárom

Tri mesiace uplynuli od príchodu p. farára **Martina Tondru** do našej farnosti. Možno už niektorí z vás mali tu príležitosť sa s našim novým správcom farnosti stretnúť osobne a vymeniť si pár slov. Pre tých, ktorým sa taká príležitosť ešte nenaskytla, prinášame krátky rozhovor, ktorý vám možno p. farára trošku priblíži.

Vieme, že pochádzate zo Spiša... z ktorého konkrétneho miesta? *Možno vám to bude známe, keďže mojim rodákom je aj p. kaplán Miroslav Baloga, ktorý tu 3 roky pôsobil. Pochádzam zo Spišských Vlách, je to také stredoveké mestečko neďaleko Spišského Podhradia a Spišskej Kapituly.*

Máte súrodencov? *Boli sme spolu traja bratia. Starší je ženatý u nás v rodisku. Mladší brat je tiež kňazom, toho času pôsobí na misiách v Kazachstane.*

Čo a kedy Vás priviedlo k myšlienke stať sa kňazom? *Kedysi blahoslavený pápež Ján Pavol II. napísal o kňazstve knihu „Dar a tajomstvo“, a myslím, že tento titul vystihuje kňazstvo: aj pre samotného kňaza je kňazské povolanie akosi tajomstvom, teda niečim, čo ho presahuje a nie je ľahké to úplne vyjadriť slovami... prečo sa človek „cíti“ taký oslovený myšlienkou na kňazstvo...? Myslím, že aj o manželstve sa dá povedať to isté; že je to „ dar a tajomstvo“. Prečo sme sa my dvaja stretli, prečo sme si tak silne padli „do oka“ ☺? ... niektoré skutočnosti v živote sa ťažko dajú vyjadriť slovami, lebo na ne nedokážeme nájsť dostatočné odpovede... Tu sa ľudský život prelína s tajomstvom Božej prozreteľnosti a lásky... Ja som o životnej ceste kňaza začal rozmýšľať počas stredoškolských štúdií. Býval som na internáte, človek tam stretol všetko možné dobré i nedobré. K tomu stretká mladých vedené Saleziánmi, vtedy ešte potajme, za socializmu. To bolo prostredie, v ktorom sa človek osamostatňoval a uvažoval nad vlastným životom. A tak to postupne prišlo.* ☺

Myslíte si, že malo na Vás vplyv aj kňazské pôsobenie vašich dvoch strýkov, už zosnulého p. biskupa Františka a Michala Tondru, toho času dekana trstenského dekanátu? *Skôr by som to pripisoval určitému vnútornému volaniu. Ale, samozrejme, že aj pôsobenie týchto mojich príbuzných mohlo vplývať na moju životnú cestu, keďže sme v rodine mali k tomu tak blízko.*

V ktorom roku ste bol vysvätený za kňaza? *Bolo to v roku 1996.*

V ktorých farnostiach ste doposiaľ pôsobil? *Najskôr som veľmi krátko pôsobil u p. dekana Antona Opartyho – len 3 mesiace po vysviacke, potom som na rok nastúpil na „vojenčinu“ do Martina a Trebišova. Nasledoval rok na kaplánke v Liptovských Sliačoch a ďalších 7 rokov som pôsobil ako správca farnosti Tvaroţná pri Kežmarku, ktorá pozostáva z troch malých obcí. Posledných 8 rokov som bol v obci Ľubica, tiež neďaleko Kežmarku.*

Ako ste reagoval na pridelenie farnosti na Orave? *Už v zime mi otec biskup naznačoval nejaké zmeny. Hovoril som si, keď zmena, tak zmena, trošku som sa na to pripravoval* ☺. *Až neskôr som sa dozvedel, že sa jedná o poslednú dedinku našej diecézy. Možno v takom povedomí pre Spišiakov sa z toho Spiša zdá byť tá Oravská Lesná tak obrazne „na konci sveta“* ☺, *ale človek veľmi rýchlo zistí, že je to ináč. Je to síce koniec diecézy, ale ani zďaleka to nie je koniec sveta.* ☺ *Musím povedať, že ešte nikde som z fary nemal tak blízko, či do školy, do obchodu, na úrad, na poštu....aj do kostola môžem prejsť len v papučiach* ☺

Viete si spomenúť na prvé dojmy v našej dedinke? *Možno na nejakú veselú príhodu? (Úsmev* ☺*) ... spomínam si, keď som sem prišiel, bolo vtedy na leto pomerne chladnejšie. Ktosi z farníkov, ktorí ma tu očakávali s p. kaplánom, mi hneď povedal, že tu v Lesnej máme len dve ročné obdobia: bielu zimu a zelenú zimu, no a že teraz je tá zelená...* ☺. *V prvých dňoch nebolo veľmi teplo, myslím, že bolo okolo 16 stupňov, ale som videl, že predchodca p. farár i p. kaplán si tu behajú v krátkych rukávoch ... aj mi povedali, že je leto* ☺. *Tak reku, keď je leto, tak je leto... a pomaličky som si začal privykať na leto v novej nadmorskej výške* ☺

Aké máte záľuby alebo čomu sa venujete popri pastoračnej službe? *Mojou záľubou sú prechádzky v prírode. Ráz krajiny tu má trošku iný charakter, ale tými kopcami trošku pripomína aj Spiš. Vo voľnom čase si niekedy aj trocha zabrnkám na gitare.* ***Tým iste oslovíte našu mládež.*** ☺. *Sporadicky si tiež zahrám na heligónke – ale to prevažne len vianočné melódie.*

Aké je také Vaše životné „motto“? *...motto? Hm, ... nemám nejaké také úplne špecifické motto, ale ... povedal by som, že človek sa snaží byť s inými ľuďmi a pomáhať v tom, čo je v jeho možnostiach, ... okolo toho sa mi to tak v živote akosi všetko krúti. Neraz aj snúbencom hovorím: „Milovať znamená viac hľadať šťastie toho druhého ako svoje“ ... a v tomto hľadaní šťastia druhého človek nájde aj šťastie svoje.*

Nemôžeme hovoriť za všetkých, ale vieme, že vo všeobecnosti Vás ľudia prijali. Pôsobíte milo, skromne a pokojne. Ľudia by Vás len možno chceli lepšie počuť...len na nás nekričte ☺ ☺, **možno by stačilo trošku upraviť ozvučenie.** ☺ *Áno, s tým sa potrápim asi v každej farnosti. Ani nie tak pri čítaní, skôr pri rozmýšľaní... keď chcem niečo povedať, tak vtedy prirodzene stíšim hlas. Ale už sme sa snažili troch v kostole zvýšiť aj hlasitosť techniky...*

Chcel by ste niečo odkázať Lesňanom prostredníctvom miestnych novín? Možno taký nejaký odkaz mimo ambóny ☺ *Snáď by som spomenul len to, že som tu prišiel na to, aby som bol s nimi, pre nich Chcem ich povzbudiť k tomu, aby sa nebáli kňaza, k otvorenosti, k tomu, aby farnosť ponímali ako záležitosť nás všetkých pokrstených, ako domov – v tom duchovnom slova zmysle. Dnes sme mnohí rozcestovaní po svete: aby sa človek rád vracal, samozrejme do rodiny ku svojim blízkym, ale aj do farnosti – do duchovnej rodiny; aby človek vedel, že tu má rodinu, spoločenstvo, kde sa dá vždy vrátiť; že nie je len do počtu v nejakej štatistike. Farnosť teda nie je len o tom a na to, aby som mohol povedať: „Tu ma pokrstili, pobirmovali“, ale hlavne o tom, že „som súčasťou zmysluplného spoločenstva“ a ako veriaci nie som na svete osamotený.*

Za redakciu LN
A. Pojezdalová a J. Rošťák

Martinské svetielko

Detské centrum Sedmokráska vás pozýva dňa 10.11.2013 na druhý ročník lampiónového sprievodu pod názvom **„Martinské svetielko“**. Stretneme sa pred obecným úradom o 18:00 hod. Je nutné si priniesť malé lampióny a kto bude chcieť, môže si priniesť veľké lampióny šťastia.

Program: privítanie, príhovor pána farára pri kaplnke Panny Márie Lurdskej, zapálenie svetielok, presunutie sa v sprievode na štadión, púšťanie lampiónov šťastia podávanie teplého čaju. Celý sprievod, ako aj koniec programu si spestríme piesňami.

Všetkých vás srdečne pozývame.

Za Sedmokrásku Katarína Katrenčíková

Zo života v materskej škole.....

September v materskej škole...

Prázdninové letné dni, počas ktorých bola materská škola mimo prevádzky, sa skončili a v pondelok 2. septembra sa začal nový školský rok 2013–2014. Do materskej školy sa vrátili malí škôlkári, samozrejme v sprievode svojich rodičov a ako sa hovorí v jednej básničke...

„...prvý deň ma moja mama, zaviedla sem do škôlky,

otvorila sa mi brána, šiel som voľky – nevoľky...“

V triedach už bolo veľa detí, ale v tento prvý deň si deti so svojimi rodičmi poobzerali triedu, šatňu aj jedáleň, samozrejme hračky aj pani učiteľku. V tento deň deti zostali v škôlke „len toľko, koľko chceli“. Potom odišli domov aj s malým darčekom. Materská škola privítala vo svojich štyroch triedach spolu 92 detí. Štyridsať predškolákov je umiestnených v dvoch triedach s označením Margarétky a Slniečka, ostatné deti sú vo veku do päť rokov v triedach Lienok a Motýlikov. Tri triedy majú celodennú prevádzku a jedna trieda je poldenná. Výchovno-vzdelávací proces je realizovaný prostredníctvom p. učiteliek, ktoré majú úplné pedagogické vzdelanie:

trieda Lienky pre deti 3-4 ročné tr. p. uč. Mgr. Balúnová V., p. uč. Bc. Andrisáková A.,

trieda Motýliky pre deti 4-5 ročné tr.

p. uč. Mgr. Srogoňová J., p. uč. Kojdová E., zást. pre MŠ

trieda Slniečka pre deti 5-6 ročné tr. p. uč. Mgr. Bartošová A.,

trieda Margarétky deti 5-6 ročné tr. p. uč. Blahovcová A., p. uč. Bc. Fedorová I.

O stravovanie detí aj pracovného personálu sa starajú dve pani kuchárky. Priestory upratujú dve pani upratovačky, ktoré majú na starosti aj pranie, žehlenie, úpravu vonkajšieho okolia MŠ. Pravidelne po víkendoch odstraňujú „nečistoty“ a odpadky z našich terás, ktoré navštevuje mládež. Prevádzka materskej školy je denne od 6.00 hod. do 16.00 hod.

September v našej škôlke je veru „veselý“. Prvé dni v MŠ sú sprevádzané plačom a krikom, hlavne u tých najmenších, ktorí „ani za svet nechcú pochopiť,“ že mama a ocko musí ísť do práce, že v škôlke im bude dobre, že mama sa po nich určite vráti a podobne. Je veľmi dôležité, aby tento adaptačný proces bol pre deti postupný, aby sa dĺžka pobytu v MŠ predlžovala postupne, aby sa deti adaptovali pomaly, bez nátlaku. Každé dieťa je iné, potrebuje iný prístup, iný adaptačný čas. Výchovno – vzdelávací proces je preto v septembri zameraný hlavne na adaptáciu detí, na nový denný režim, zoznamovanie sa navzájom, spoznávanie pani učiteliek, p. kuchárok aj tiet upratovačiek, návštevu všetkých priestorov v MŠ, takisto na“ obzeranie „blízkeho okolia materskej školy a dodržiavanie bezpečnosti na ceste – základy dopravnej výchovy. V septembri do našej škôlky zavítala aj logopedička, ktorá si s deťmi urobila logopedickú depistáž. V auguste sa uskutočnilo prvé rodičovské združenie, na ktorom boli rodičia podrobne informovaní o školskom poriadku, o prevádzke materskej školy, o ročnom pláne školy a školskom vzdelávacom programe. Na rodičovskom združení sa zúčastnil aj pán prednosta obecného úradu Ing. D. Murín, ktorý rodičov informoval o vybudovaní novej modernej kotolne v základnej škole a rekonštrukcii ústredného kúrenia – výmene radiátorov a rozvodných systémov v základnej a materskej škole, ktorá sa uskutočnila počas letných prázdnin.

Do budúcnosti je naplánovaná rekonštrukcia vnútorných priestorov materskej školy, vonkajšie zateplenie budovy a obnova školského dvora, dobudovanie priestorov pod strechou. Pani zástupkyňa pre MŠ pripomenula rodičom, že viac informácií o živote v materskej škole počas celého školského roka získajú aj prostredníctvom blogu MŠ www.msorlesna.blogspot.sk

Kolektív MŠ Or. Lesná

A zazvonil školský zvonec, ohlásil nám prázdnin koniec

Dva mesiace plné slnka, horúčavy, oddychu a školského ničnerobenia sú už nenávratne preč. Druhého septembra sa pred školou zišlo 463 žiakov, z toho 48 prváčikov, ktorí spolu so svojimi rodičmi a novými školskými taškami zvedavo cupkali po školských schodoch do budovy. Všetko bolo pre nich nové a neznáme. Po chodbách kráčali s otvorenými očkami i ústočkami (možno aj s malými slzičkami), hľadali svoju triedu a svoju pani učiteľku, svojho kamaráta i svoju lavicu. Na lavici ich čakali nové učebnice a pracovné zošity, ktoré im budú pomáhať učiť sa čítať, písať, počítať...

Aby škola nebola len učením, je pre žiakov pripravené množstvo zaujímavých akcií. V jeseni nás čaká účelové cvičenie v prírode pre II. stupeň, Beh zdravia pre I. stupeň, akcie ku Svetovému dňu mlieka, Burza informácií o stredných školách pre žiakov 9. ročníka, pasovanie prvákov za riadnych členov žiackej rodiny a pasovanie piatakov medzi „veľkáčov“, Deň otvorených dverí pre rodičov.

Popoludňajší čas môžu žiaci tráviť v záujmových krúžkoch. Žiaci si môžu vybrať z ponuky: Flajšovanček, Malá a Veľká Magurka, Spevácky, Mažoretky, Divadelný, Publicistický, Šikovné ruky, Výtvarné činnosti, Hráme sa zdravo, Hravá angličtina, Mladí požiarnici, Futbal, Vybíjaná, Hokej a Stolný tenis.

Aj tento školský rok bude na škole pracovať Detský parlament, ktorý dostal nové meno – Žiacka školská rada. Jej členmi sú zástupcovia tried 4. – 9. ročníka. Minulý školský rok sa naša škola zapojila do celoslovenskej benefičnej súťaže pre základné školy v zbere papiera na pomoc detskej onkológii, organizovanej pod záštitou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR, Ministerstva životného prostredia SR a Združenia miest a obcí Slovenska, Nadácia KVAPKA NÁDEJE a Zberné suroviny a.s.

Boli sme úspešní zberatelia, v rámci prihlásených základných škôl Žilinského kraja sme skončili na 4. mieste. Dostali sme sa do televízneho semifinálového kola, kde si naši piati žiaci – Tibor Laššák, Lukáš Katrenčík, Samuel Kojda, Branislav Krivulčík a Jakub Katrenčík spolu s p. uč. Zuzanou Laššákovou 16. septembra 2013 v Aquacity Poprad zmerali sily s ďalšími troma školami Žilinského kraja v týchto disciplínach: Water walker (chodenie po vode v guli), Water roller (chodenie po vode vo valci), slalom s podvodným skútrom, zbieranie a hádzanie písmen a štafeta. Chlapci sa umiestnili na peknom 3. mieste. Pre školu vybojovali sumu 200 eur a oni boli odmenení lístkami na voľný vstup do Aquacity v Poprade. Záznam priebehu súťaže bude odvysielaný na Jednotke RTVS v jedno októbrové sobotné ráno pod názvom „Výprava Nádeje“.

V zbere papiera budeme na škole i naďalej pokračovať. K tomu pridáme a ďalšie zberné suroviny. Na našej škole sa už začal separovať odpad. V triedach máme koše určené na zber tetrapakových obalov, papiera a ostatného odpadu. Na chodbách sú, okrem týchto, umiestnené aj koše na plastový odpad. Takýmto spôsobom chceme aj my prispieť k čistému a zdravému prostrediu okolo nás.

Zuzana Brňáková

Základná škola má novú zástupkyňu riaditeľa

Začiatok školského roka nepriniesol zmenu len v školských laviciach, ale aj vo vedení školy. Po odchode pani Mgr. Eleny Mazúchovej do dôchodku, sa novou zástupkyňou riaditeľa pre II. stupeň stala pani Ing. Mária Kvaková.

Chráňme si NAŠU VODU !

Elektriku, plyn, ropu, ale aj vodu môžeme považovať za strategickú surovinu. Lahké by to v dnešnej dobe nebolo ani bez jednej z nich. Plyn a ropu sme oddávna nútení dovážať, s elektrikou sme si ešte donedávna radili sami. Ale to už je minulosťou. O tom, že napríklad 49 % podiel slovenských elektrární patrí francúzskej spoločnosti sa môžete bežne dozvedieť na prístupných webových stránkach. Hoci prvé tri spomínané komodity sa možno považujú za ekonomické ukazovatele, štvrtá z nich je však najdôležitejšia. Ale aj o tom tieto gigantické nadnárodné skupiny dobre vedia. Po „ovládnutí" všetkých strategických surovín, už im zostáva tá posledná – VODA. Niektoré lokality na Slovensku už podľahli odolávaniu. Nemyslím si pritom, že odpredaj slovenských vodárenských spoločností zahraničným spoločnostiam sa udialo s plným vedomím ľudí, ktorým teraz nezostáva nič iné len možno „navždy" vodu kupovať „zo zahraničia" – svoju vodu, ktorá má možno ložiská pod ich domami, domami na Slovensku! Pre príklad netreba ani ďaleko chodiť, len pod Tatry, kde voľakedy bývala Tatranská vodárenská spoločnosť, názov jej síce zostal, len 100 % akcionárom sa stala spoločnosť, ktorá sídli v PARÍŽI. Teda ľudia z podtatranskej oblasti za vodu z pod Tatier posielajú peniaze „ďaleko do sveta". Otázka, ktorá možno nie len mne napadne: „Našim sa prevádzkovať vodovod nevyplácalo a cudzím sa to vypláca?" Sedliackym rozumom sa toto hádam ani pochopiť nedá. Dalo by sa povedať, že Tatry od nás tak ďaleko nie sú, a že podobný osud by mohol prekvapiť aj náš región a našu obec. A to je práve cieľ veľkých finančných skupín – skúpiť to, bez čoho ľudia nevedia žiť a potom im diktovať nie len cenu, ale v podstate absolútne všetko. Nazvali by sme to novodobé ekonomické dobíjanie území tichou a nenápadnou vojnou cez silu peňazí. My však nebuďme naivní a bráňme sa, kým je čas!! Aj práve z tejto obavy sme v obci začali podpisovú akciu za vyhlásenie referenda s 3 zásadnými otázkami týkajúcimi sa do budúcnosti spravovania a vlastníctva vody a kanalizácie v našej obci. Do nedávna bolo smerovanie v tejto oblasti jasné, obec sa chcela osamostatniť. Avšak za posledné tri roky sa zásadne spomalilo aj to, čo už bolo naštartované v prospech obce. Z vedenia obce nie je podpora, ba naopak. Zrealizované vodné stavby a potrubia do dnešného dňa nie sú skolaudované, ako aj prostriedky schválené na činnosť našej vodárenskej spoločnosti neboli z obce uvoľnené, čím sa zásadne brzdí rozvoj vodovodu do ďalších jednotlivých častí obce a rozvoj vodárenskej spoločnosti ako celku. Snahou a cieľom poslancov je prevádzkovať nie len niektoré časti obce, ale treba brať obec ako celok – len vtedy má celá vec zmysel. Lebo inak bude platiť predkladaný argument, že sa to „neoplatí".

Podivným spôsobom sa do územného plánu obce dostali aj zápisy, v ktorých sa obec do budúcna má pripájať na vodovod z Oravíc (pri Trstenej) a kanalizačný zberač v Námestove. Aj toto by bolo dosť ťažko zdravým rozumom pochopiť. To sa dá chápať len ako obchodný ťah finančných skupín. Žiaľ tieto veci sa dejú. Hoci poslanci OZ prijali uznesenie, v ktorom plánovali zmenu v územnom pláne, pani starostka toto uznesenie spochybnila, aj keď je v prospech obce a s týmto uznesením sa obrátila aj na prokuratúru. Je takýto krok v prospech obce? Myslíme, že nie. Zvlášť je potrebné pripomenúť, že naša obec má vypracovaný projekt, ktorý by po zmene technológie čističky za novú, modernejšiu, Európska únia takmer určite schválila a mali by sme vlastnú hlavnú vetvu kanalizačného zberača cez celú obec s vlastnou čističkou spolu za viac ako 6,5 milióna Eur – to by bol všetko majetok obce. Lenže zo strany obce nedošlo ani k OZ schválenej zmene projektu a ani k jeho následnému podaniu a tým si kladieme otázku – koho záujmy sa takýmto konaním sledujú. Záujmy obce to jednoznačne nie sú.

Týmto sme Vám občanom chceli aspoň troška priblížiť pozadie situácie tohto problému, ku ktorému prikladáme riešenie. V nedávnej minulosti z vedenia obce ako aj poslancov OZ bolo jasné napredovanie k „vodnému" osamostatneniu sa. Teraz z vedenia obce táto snaha nie je. Preto podporením petície a následným referendom - teda využitím možnosti podieľať sa na spolurozhodovaní o budúcom smerovaní obce, môžete takto svojím rozhodnutím zaviazať aj budúcich starostov či poslancov.

Petičný výbor v zložení Jozef Rošťák, Marek Majdiš, Jaroslav Pajkoš a Jaroslav Brňák je len sprostredkovateľ petície, o budúcnosti v tejto veci môžeme rozhodnúť len MY – VŠETCI.

Nedajme si vziať našu vodu!

S úctou

Petičný výbor

Miesta petičných hárkov:

Centrum	- Obecný úrad (u kontrolóra)
Pribišská	- Potraviny MIX
Gura	- Potraviny COOP Jednota
Jasenovská	- Potraviny COOP Jednota
Bučina	- Predajňa Tyrapol
Brišovka	- Predajňa potravín

Väčšie investičné akcie v obci za posledné obdobie:
(zoznam dodávateľov a cena)

Chodník Pribišská 560 m:

Dopstav s.r.o.	104 628,31 €	zhotovenie chodníka
Dopstav s.r.o.	2 946,70 €	oprava priepustov
Maxtor s.r.o.	2 410 €	stavebný dozor
Spolu		**109 985,01 €**

Rekonštrukcia kuchyne v KD:

Bartkoviak Peter	14 748,02 €	rekonštrukcia
Gastrolux, s.r.o.	4 292,88 €	zariadenie
Gastrolux, s.r.o.	18 883,58 €	zariadenie
Spolu		**37 924,48 €**

Rekoštrukcia Zdravotného strediska:

Rusina P. Námestovo	3 860,51 €	- sadrokartónové práce
Bartkoviak Peter	3 860,54 €	- rekonštrukcia
P-MAL Color, s.r.o.	3 712,56 €	- maliarske práce
Bolare Emil Lach	2 488,54 €	- zariadenie
Bolare Emil Lach	3 575,57 €	- obklady a dlažby
Ladislav Vengrín	2 764,80 €	- výmena dverí
ELSPOL-SK, s.r.o.	2 894,04 €	- elektr. inštalácia
Spolu		**23 156,56 €**

Holubčík Blažej
Hlavný kontrolór

Z futbalu

Po nečakanom zostupe družstva dospelých do III.triedy sa zmenil prístup viacerých hráčov. Do mužstva sa vrátil aj Pavol Katrenčík, ktorý je veľkou oporou mužstva. Andrejovi Vrábeľovi to v útoku v jesennej časti „padalo", a tak sa stal najlepším strelcom domáceho mužstva. So zlepšenými výkonmi a s veľkou podporou z hľadiska mužstvo dospelých prezimuje na prvej priečke, kde ako jediné družstvo zatiaľ neprehralo. Hráči majú na jar jediný cieľ, a to pokračovať v doterajších výsledkoch, postúpiť vyššie a ukázať, že nepatria medzi družstvá, s ktorými sa teraz stretávajú.

Po horšom začiatku dorast v silnej konkurencii valcuje súperov a postupuje stále o priečky vyššie a vyššie. Už aj tak k silnej zostave sa teraz na jeseň pripojilo veľa chalanov zo žiakov, s ktorými môže tréner počítať ako so stabilnými členmi partie a tímu. Zatiaľ okupujú horné miesta tabuľky, kde medzi mužstvami je veľmi malý bodový rozdiel.

Našich starších žiakov sa ujal ako tréner Peter Suchánek zo Zákamenného, mladším žiakom sa venuje Milan Dendis a najmladších prípravkárov trénuje Jaro Mateáš. Po rozpačitom začiatku, kde sa im venovali iba mladí chalani: bratia Fajčákovci, Murín Jakub a Florek Patrik, sa to ustálilo a začali bodovať všetky ročníky. Žiaci sa držia v strede tabuľky a tím prípraviek je zatiaľ po dvoch turnajoch bez bodu, keďže cez leto sa im s tréningovým procesom začať nepodarilo.

Dominik Dendis

Aj my sme pochodovali za život

Je nedeľa, 22. september 2013, 5:30 ráno. Rozospaté deti, sotva registrujúce dianie okolo seba, natiahnuté do teplého oblečenia, veď vonku sa s letným mesiacom lúčime zimnými teplotami, naložené v autosedačkách, netrpezlivý manžel nervózne prešľapujúci v predsieni, zúfalo hľadiac na hodinky, a samozrejme manželka, ako inak, pred zrkadlom, veď ideme na výlet do Košíc, tak treba vyzerať dobre. Typické ráno, typická rodina. Snáď bude dnešný deň niečím výnimočný.

Ešte rýchlo skontrolovať dom, pozamykať a sadáme do auta. Ja samozrejme za volant, milujem dlhé trasy s úžasným manželom na sedačke spolujazdca, ktorý konečne pochopil, že rozprávať manželke do šoférovania, nemá význam. A kam to vlastne ideme? Aha, na Pochod za život a ešte mám naplánovanú ZOO, historické pamiatky, nejaké nákupné centrum.

Cesta ubieha rýchlo, na diaľnici stretáme množstvo autobusov, ktoré majú rovnaký smer jazdy. Všetci smerujeme na Pochod za život, veď aj v kostole sa to spomínalo, tak treba ísť, je to pre dobrú vec.

Vchádzame do Košíc, to mesto mám rada, ako dieťa som sem chodievala na prázdniny. Na tretí pokus sme šťastne zaparkovali. Zatiaľ to tu vyzerá celkom pokojne, žiadne návaly ľudí, bezproblémová premávka. Naozaj sa tu dnes niečo deje? Pomaličky schádzame na hlavné námestie, miesto, kde sa má pochod uskutočniť. Sem, tam vidím nejaké skupinky ľudí, čítam nápisy na transparentoch, po tele mi prebehujú prvé zimomriavky..Prichádzame pred kostol, kde sa má konať svätá omša, chceme sa zúčastniť. Odrazu je tu nejako plno, o miesto vnútri kostola sa ani nepokúšame bojovať, snáď len nájsť nejaký „pľac“ vonku, aby sme niečo počuli.

Po nie veľmi vydarenom zvukovom prenose úvodu svätej omše, následnom „trápení sa“ s naším ročným synčekom, pre ktorého je všetko dôležitejšie a zaujímavejšie, len nie kázeň pána biskupa, vzdávam snahu sa aspoň ako tak sústrediť a vyberám sa s mojím malým objavovateľom do davu. Po nejakom čase sa vraciame s nálepkami na tvári, balónikom so symbolom rodiny v jednej ruke, vlajočkou so symbolom pochodu v druhej ruke. Odteraz sme plnohodnotnými účastníkmi pochodu.

Zaznel veľký potlesk, pochopili sme, že je koniec svätej omše. Hurá, dáme malé občerstvenie a ideme „kuknúť“ pamiatky.Avšak aj s týmto mojím zámerom som sa veľmi rýchlo rozlúčila. S ťažkosťami sme sa preplneným davom dostali pred Dóm svätej Alžbety, dovnútra sa už nedalo, bol nátresk. Ostávame vonku, odhodlaní uspať nášho energiou prekypujúceho chlapca. Uprostred rytmického pohojdávania kočíkom, sledujúc zmrzlinu stekajúcu po dcérkiných rukách, zachytávam hlasy organizátorov z hlavného pódia. Započúvam sa do slov mladého novinára, milej doktorky, ale aj pani europoslankyne. Všetci hovoria o úcte k životu ,ale najmä o jej podceňovaní. A začína mi dochádzať prečo sme vlastne tu. Tlačia sa mi slzy do očí, keď začujem to číslo vyjadrujúce počet detí, ktorým ročne nie je dovolené prísť na svet, častokrát len pre ľudskú pohodlnosť. Premkne ma strach pri slovách o nemodernosti tradičnej rodiny a novonastupujúcich moderných trendoch, kde deti vychovávajú rodičia rovnakého pohlavia, kde oslovenie otec a mama stráca nielen na význame, ale je trestné, pretože by mohlo diskriminovať registrované partnerstvá homosexuálnych párov, dožadujúcich sa možnosti adopcií detí. O prekrúcaní hodnôt, kde hodnota ľudského života prestáva byť na prvom mieste. Je mi odrazu smutno, keď počujem, ako niekto rozhoduje o tom, kedy počaté dieťa začína byť človekom, keďže do 12. týždňa tehotenstva zabíjame len zhluk buniek. Mysľou mi prebehnú desivé myšlienky. To sme naozaj takí hlúpi?! To naozaj budeme viesť naše deti k tomu, že potratom sa vyrieši nejaké nešťastné „pošmyknutie“. To ich naozaj chceme presvedčať, že už nebudú mať otca a mamu, ale rodiča 1 a rodiča 2? To naozaj budeme našim deťom vysvetľovať, že mať dvoch ockov a žiadnu mamu je úplne normálne?! Sme skutočne ochotní pristúpiť na podmienky zo západu sa tlačiacej genderovej ideológie, aby sa naše deti mohli samé rozhodnúť, či budú mužom alebo ženou, podľa toho, na čo sa práve cítia? Chceme akceptovať eutanáziu a podobať sa tak napríklad Holandsku, kde už rodičia môžu zabiť novorodenca, narodeného s postihnutím, len preto, že nie je pre sociálny systém príťažlivé? Kde sa podel zdravý ľudský rozum, keď takéto niečo chceme považovať za pokrokové?

Áno, ťažko sa to číta, ale presne toto sú témy, pre ktoré sa uskutočnil Pochod za život. Práve proti tejto ideológii západných štátov európskej únie, ktorá postupne preniká aj do našej kultúry, bojovalo vyše sedemdesiat tisíc obyvateľov z každého kúta tejto krajiny, aby vyjadrilo nesúhlas s prijatím takýchto zákonov a žiadalo ich zmenu.

Až v tom momente začínam vnímať tú masu ľudí, tlačiacich sa na hlavné námestie. Odrazu je z každej strany cítiť neuveriteľnú súdržnosť, odhodlanie postaviť sa za tých najbezbrannejších, snahu bojovať o budúcnosť našich detí. Až teraz vnímam obsah nápisov na transparentoch volajúcich po zmene zákona, žiadajúcich zákaz potratov, oslavujúcich tradičnú rodinu, oslavujúcich život od narodenia po prirodzenú smrť. Vidím množstvo mladých ľudí s veľkými transparentmi, vidím množstvo starých, nesúcich obrázky Svätej rodiny a sochy Panny Márie. Vidím rodiny s deťmi, tradičné, ale šťastné rodiny, malé deti na pleciach svojich ockov, minibábätká v náručí svojej mamy. Vidím kresťanov, vďaka ktorým je ešte ako tak udržiavaná morálka v tomto štáte, aj keď to mnohí dnes nazývajú fanatizmom. Vidím všetkých tých, ktorým nebolo odoprené právo naživot.

Snažíme sa splynúť s davom, aj keď je to takmer nemožné. Po dlhých minútach státia bokom, keď sa už zdalo, že pochod nebude možné kvôli neočakávanému množstvu ľudí uskutočniť, sa dav pohol. Za zvuku piesní, hlasných pokrikov, ale napriek všetkému, pokojnej a organizovanej atmosféry, kráčame s týmto jednotným národom a svojou účasťou aj my podporujeme hlavnú myšlienku pochodu a bojujeme za život.

Slovensko bojuje za život.

Slovensko ukázalo, čo považuje za dôležité.

Dnes bol výnimočný deň. Nebola som síce v ZOO, ani na nákupy, ale pochodovala som za život. S mojou rodinou som pochodovala za život a budem pochodovať aj znova. Vždy, keď bude potrebné postaviť sa na stranu života, na stranu rodiny, budem tam. Lebo tradičná rodina je základom spoločnosti a základom zdravého psychického vývoja našich detí, našej budúcnosti.

Lucia Brišová

Z obecnej matriky

Prišli medzi nás...

Jún: Lucia Podstavková

Júl: Martin Dulovec, Adela Brišová, Martin Vrábeľ, Filip Dulovec

August: Leonard Hablák, Erik Tereštík, Juraj Melichar, Daniel Mularčík

September: Michal Vrábeľ, Lukáš Chudoba, Eliška Lomňančíková, Andrea Chmeľová, Mária Pojezdalová

Od nás odišli...

Júl: Anna Vigodová	61 r.
September:	
Magdaléna Opartyová	90 r.
Mária Vrábľová	90 r.
Margita Kolenčíková	85 r.

Jubileum od júna oslávili...

90 rokov – Dendis František, Mrvová Pavlína, Brňáková Helena, Opartyová Mária

85 rokov – Tisoňová Kristína, Murínová Jozefa, Tisoňová Magdaléna

80 rokov – Chudoba Anton, Bejdáková Emília

75 rokov – Vrábľová Kristína, Janovičová Terézia, Briš Jozef

70 rokov – Škamorová Svetluška, Ladňáková Justína, Brišová Anna, Mordáčová Štefánia, Godiš Milan, Brisuda František Noga

Oslávencom srdečne gratulujeme a prajeme veľa zdravia, radosti z blízkych a veľa Božej pomoci!

Agneša Lašáková, matrikárka

„Tak si alebo nie si tým poslancom?...“

Takúto otázku som osobne za posledný rok aj pol počul už nespočetne veľakrát. Úprimne povedané, nie je na to až taká ľahká odpoveď, ale pokúsim sa na to teraz takto verejne odpovedať. Treba však začať od začiatku. Ešte dávno pred začatím poslaneckého mandátu, som sa začal zaujímať o dianie v obci a zúčastňoval som sa zasadaní OZ ako občan. Rozhodol som sa neskôr aktívnejšie zapojiť do udalostí, ktoré súviseli s dianím v obci a kandidovať teda za poslanca OZ – nie zo zvedavosti, nie pre imidž ani nie pre osobné záujmy , jednoducho len preto, aby som sa mohol aktívne podieľať na rozvoji našej obce. Už v minulosti som si všímal, že niektoré veci by sa z hľadiska niekedy zákonného, niekedy etického mohli robiť lepšie – to bol taký môj „promotor“. Pravdu povediac nazdával som sa, že mojim aktívnym pôsobením v OZ prispejem k tomu, že všetko sa bude robiť v súlade so zákonnými postupmi ale hlavne „po ľudsky“. Už po niekoľkých sedeniach sa moje „sny“ začali pomaličky rozplývať a kládol som si otázku, prečo musíme v takej malej Lesnej riešiť nejakú stranícku príslušnosť či navodzovať atmosféru „veľkej politiky“. Napriek snahám riešiť veci nestranne a po ľudsky, sa atmosféra na OZ začala podobať parlamentnému spôsobu rokovania s prvkami neúcty ako takej, irónie, zastrašovania, výsmechu a arogancie. Takáto atmosféra prevládala aj na zasadaní OZ 24.4.2012, keď po šiestich hodinách „nič neprinášajúceho“ rokovania sme spolu Jarom Brňákom zvažovali, či to ma vlastne zmysel snažiť sa zodpovedne niečo riešiť, bez akejkoľvek spätnej väzby. Padla napokon úvaha o tom, že by sme sa chceli vzdať poslanca, s tým, že bolo vzájomne dohodnuté, že vzdanie sa urobíme písomne(čo potvrdzuje aj audionahrávka). Po zvážení sme však od písomného vzdania sa odstúpili. Pani starostka však neskôr začala tvrdiť, že sme sa vzdali ústne, hoci sa tak nestalo a aj podľa nahrávky sama hovorila, že výpoveď musíme doniesť písomne. Po niekoľkých snahách vtedy deviatich poslancov OZ, ktorí žiadali starostku opraviť zápisnicu podľa skutočnosti, ktoré sa udiali, sa do dnešného dňa nepodarilo dohodnúť. Po takmer ročnom stave nefungovania riadneho zastupiteľstva sa 8 poslanci (jeden sa medzičasom vzdal) v marci 2013 v tejto veci obrátili na súd so žiadosťou o potvrdenie, či teda došlo alebo nedošlo k vzdaniu sa poslaneckých mandátov. Vyzerá to však, že takéto rozhodnutie nepríde tak skoro. Po ľudsky by takéto rozhodnutie bolo oveľa rýchlejšie a jednoduchšie. Dnes už však môžem povedať, že mám odpoveď na často položenú otázku. Už nie som poslancom – doručil som to písomne - ako doposiaľ v histórii všetci poslanci. Niekto si možno povie „konečne“, niekto možno „prečo?“. Všetko záleží od uhla pohľadu. Ak by som mal pozerať na seba, určite by som takto nemal „pochovať“ spravodlivosť – to je však možno tá naša ľudská spravodlivosť....Po dlhšom zvážení, mi však vyšlo, že pre vec spoločnú to bude takto lepšie, obec bude aspoň čiastočne takto fungovať ďalej. Vami prejavenú dôveru by som však chcel uplatňovať aj naďalej. Aj naďalej budem predkladať svoje návrhy v prospech obce, aj keď už z radov občanov - ako kedysi. A budem veriť, že na zastupiteľstvo sa vrátia princípy ľudskosti a dodržiavania zákonov a do Lesnej vôbec príde pokoj a harmónia....

Expolanec J. Rošťák

Vo volebnom období 2010–2014 sa doposiaľ vzdali mandátu poslanca: Terézia Chudobová, Stanislav Novosad, Peter Brňák, Eva Demková, Vendelín Briš, Jozef Rošťák. Už ako náhradník sa vzdal Ján Kojda. Z dôvodu nástupu na pozíciu prednostu Ocú sa vzdal aj Viktor Chudoba, ktorý neskôr sám odstúpil aj ako prednosta.

Udalosti a športové akcie v Oravskej Lesnej

Je mesiac október a boli sme oslovení, aby sme zhodnotili udalosti, ktoré tento rok organizovala TJ Oravská Lesná v spolupráci s „Partiou mladých“. Tento rok sme si chceli dať skutočne záležať na tom, aby sme vytvorili akcie na vysokej úrovni, vďaka ktorým by sme dali ľuďom možnosť presadiť sa, zabaviť sa a vyčariť im úsmev na tvári. Snažíme sa robiť to s nadšením, chuťou a odhodlaním a myslíme, že to je dôvod, prečo sa nám v tom zatiaľ darí.

Ako sme už spomínali, tak medzi športové akcie patril napríklad **„Športový deň pre všetkých“**, kde prezident TJ Oravskej Lesnej Ing. Martin Murín prišiel s nápadom ako zapojiť do športu čo najviac detí, ale taktiež aj ich rodičov. Hral sa rodinný volejbalový turnaj, prvý krát aj benbintonový turnaj, ktorý mal mimochodom veľký úspech a futbalový turnaj bol taktiež samozrejmosťou. Akciu oživila aj živá hudba a pre všetkých zúčastnených aj priaznivcov bolo pripravené špičkové občerstvenie.

Druhou športovou akciou bol **„Beh zdravia pre všetkých“**. Nultý ročník bol veľmi náročný na organizáciu, no vďaka veľkej pomoci Jordana Habľáka, ktorý zabezpečil záchranárov, policajtov a povolenie prechádzať trasou, nám akcia dopadla výborne. Trasa bola dlhá 13 km. Zúčastnilo sa jej 51 bežcov. Zo všetkých najrýchlejší bol Jaroslav Belicaj zo Zákamenného s časom 1:04 hod.

Počas celého roka sa **„Partia mladých“** snaží pripravovať aj program pre mladých ľudí v podobe hudobných zábav. Jedným z cieľov organizovania rôznych zábav či iných aktivít, je aj snaha podieľať sa na splácaní úveru poskytnutého na hokejový štadión. Tento rok sme ich zorganizovali zatiaľ šesť, no chystáme ešte dva veľké projekty do konca roka. Najväčší úspech zaznamenal tento rok **„Hana-fest“** ktorý prišlo podporiť vyše 1300 ľudí, tým sme vďační za ich priazeň voči Oravskej Lesnej. Robíme tieto akcie s kreativitou a stále s nejakými novými nápadmi, ktoré sa snažíme vylepšovať, aby sme pre týchto ľudí vytvorili akciu, na konci ktorej si môžu povedať: „ Tak toto bola fakt bomba ☺“. Niekedy nevyjde všetko podľa predstáv, ale keby sme nerobili chyby, nikdy by sme sa neposúvali vpred. Peknou myšlienkou to vystihol Elbert Hubbart: „Najväčšia chyba, ktorú môžeme v živote urobiť je mať stále strach, že nejakú urobíme.“ Preto sa ako tím snažíme skúmať a objavovať tie najlepšie možnosti, vďaka ktorým môžu byť tieto akcie lepšie a lepšie.

Na záver sa ešte chceme všetkých ľuďom, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli, či už finančne, manuálne alebo len drobným nápadom POĎAKOVAŤ a veríme, že so správnym prístupom a s Božou pomocou, sa nám v tomto smere bude dariť aj naďalej, a že tie najlepšie projekty sú stále ešte len pred nami.

Lesnianske noviny: č. 3/2013 ● Vydal: OZ Beskyd (Oravská Lesná 303, IČO: 37806068) v spolupráci s Obecným úradom ● Šéfredaktor: Mária Brišová ● Redakčná rada: Mgr. Daniel Mazúch, Jozef Rošťák, Darina Chudobová, Anna Pojezdalová, Veronika Kvaková ● E-mail: lesnianskenoviny@gmail.com ● FACEBOOK Lesnianske noviny ● Kontakt: 0908-02 42 18, 0905-34 45 77 ● registrované pod č. EČ 3599/09 ● ISSN 1338-9904 ● Grafická úprava, sadzba a tlač: ŠTÚDIO F, Ing. František TEŤÁK, Námestovo